

DE TOEKOMST VAN ONZE PAROCHIE

Dat zal een droom zijn - homilie van pastoor-deken Ronald Sledsens op 17 december 2017

Wij hebben hier in onze parochie door het sterven van diaken Johan en door allerlei spanningen een moeilijke tijd achter de rug. Hoe moet het nu? vragen sommige mensen zich af. Hoe gaat het verder?

Er was eens een pastoor die een paar parochies had en in één parochie liep het allemaal nogal moeilijk. Meer en meer mensen lieten de parochie om allerlei redenen links liggen. Toen hing die pastoor een brief aan de deur van de kerk met een zwart randje en kondigde aan dat de volgende zaterdag de parochie begraven zou worden en dat iedereen uitgenodigd was voor de lijkdienst en ook op de koffie daarna. Die zaterdag liep de kerk voorde laatste keer vol. Vooraan stond er een open kist. Maar van op afstand kon je niet zien wie erin lag. Pas bij de offergang nodigde de pastoor iedereen uit om de kist te komen groeten. De mensen schoven een voor een aan. En groot was hun verbazing toen ze merkten dat op de bodem van de kist een spiegel lag. Iedereen zag zichzelf in de kist en iedereen begreep dat als een parochie verdwijnt, iedereen een klein beetje doodgaat. Op de koffie daarna zeiden de mensen: "zoiets willen we niet" en al spoedig waren er enkelen die zeiden: "ik wil er opnieuw voor gaan". En ze kregen bijval van anderen. En het einde van het verhaal lijkt wel een sprookje: de parochie leefde nog lang en gelukkig.

Hier op onze parochie willen we het niet zo ver laten komen dat er een lijkdienst wordt gehouden met een kist met een spiegel erin. Maar tegelijk beseffen we dat, wil deze parochie verder aan haar toekomst bouwen, er dringend een nieuw elan nodig is.

Daarom stel ik als verantwoordelijk pastoor voor dat er eventjes op twee sporen gewerkt wordt.

Eenzijds zijn er nu het PT en de Parochieraad. Ik stel voor dat die nog tot Pasen verder werken om het beleid van de parochie in de tussentijd vorm te geven. De leden van het huidige PT hebben de opdracht om de lopende zaken af te handelen, maar nemen geen nieuwe grote beslissingen.

Anderzijds stel ik voor dat na die datum een nieuwe ploeg het heft in handen neemt. Die nieuwe beleidsploeg of dat nieuwe PT moet dan bestaan uit 8 mensen: 2 voor liturgie, 2 voor diaconie zoals daar zijn ziekenzorg en solidariteit (Brody, Welzijnszorg, BD enz.), 2 voor catechese en verkondiging en 2 voor financiën.

Die ploeg van 8 mensen kan dan om de 3 of 4 weken samenkomen om het beleid van de parochie te maken. Al naargelang de agenda kunnen ze afwisselend die vergadering voorzitten.

Naargelang van het agenda kan die ploeg dan ook mensen die nu als verantwoordelijken in de parochieraad zetelen, uitnodigen om bepaalde punten te bespreken.

Dat betekent dat de parochieraad zoals hij nu is, opgeheven wordt.

Dat betekent ook dat het PT zoals het nu is samengesteld, opgeheven wordt.

En nu komt mijn vaag. Willen de mensen die hier nu zitten eens goed nadenken of ze van die nieuwe ploeg willen deel uitmaken? Ik hoop dat er onder u wel degelijk mensen zijn die zeggen: ik wil voor liturgie of voor diaconie of voor catechese of voor financiën deel uitmaken van die nieuwe ploeg. Het is echt heel belangrijk dat u dat goed wil overwegen. Die nieuwe ploeg moet tegelijk ook de infrastructuur van de parochie beheeren voor zover die niet onder de Kerkfabriek valt, want die blijft ongewijzigd. Die nieuwe ploeg moet ook het onthaal en het secretariaat van de parochie uitbouwen. Tot zolang blijven alle personen en namen die u op de website van de parochie vindt, aanspreekbaar voor de taken en verantwoordelijkheden die daarop staan of het nu om parochiesecretariaat of Bergheem of Paro-Sol of KSA of lectors of sacramenten of werkgroep Brody of werkgroep Derde Wereld of Parochieblad of website of wat dan ook gaat.

Ik hoop hartsgrondig dat mensen die nu een verantwoordelijkheid hebben, ernstig willen overwegen om deel uit te maken van die nieuwe ploeg, maar ik hoop ook op nieuwe mensen. Dus als u erover denkt, laat het dan weten aan de huidige PT-leden of aan de moderator van de parochieraad Mia Verbanck.

En als u er niet over denkt, ga dan minstens op zoek naar mensen die daar volgens u voor in aanmerking komen, spreek hen aan, overtuig ze en zorg ervoor dat zij het laten weten. Of geef gewoon namen op van mensen die volgens u in aanmerking komen. Tegen volgende week is er een formulier klaar om namen op te geven. En zorg ervoor dat dit allemaal tegen - laten we zeggen - eind januari voor mekaar is. Dan kunnen we beginnen met die nieuwe ploeg samen te stellen.

En voor wat betreft de eucharistieviering, zal ik elke maand een zondag voorgaan of van zodra de PE wordt opgericht, ervoor zorgen dat hier iemand voorgaat. Al zijn de Woord- & Communiediensten hier op andere zondagen van de mooiste en de beste van ons hele bisdom. Dus zorg ervoor dat u daar ook present bent.

U hebt waarschijnlijk zoals gewoonlijk, met een scherp oor geluisterd naar de lezingen van vandaag. Dan hebt u gehoord over Jesaja en Johannes. Ik wil geen lesje geschiedenis geven, maar het is van belang dat u de gelijkenis tussen beide snapt. Zo'n 2 en een half duizend jaar geleden begon Jesaja ineens te spreken in een taal die heel vreemd klonk voor die tijd: Zwaarden die worden omgesmeed tot ploegen, de koe en de beer die samen spelen, een blinde die het licht ziet, een dove die muziek hoort, een lamme die danst, een rechte weg door de woestijn die het volk thuisbrengt.

Beelden die daarna door Johannes worden overgenomen om hetzelfde te zeggen. Dat is een ongelooflijk revolutionaire taal die wij jammer genoeg zo niet meer beluisteren. Maar het is wel een taal van een godsdienst die helemaal anders is dan de taal van de andere godsdiensten die er toen bestonden: de godsdienst van de Kelten was gebaseerd op de seizoenen, die van de Egyptenaren op de aanbidding van de zon, de Kanaänieten hadden een godsdienst gebaseerd op de Vruchtbaarheid.

Maar Jesaja, en na hem Johannes en Jezus, zagen dat helemaal anders! Voor hen is God geen natuurverschijnsel, maar een kracht die in de lotgevallen van het leven meegaat, die schuilt in het verlangen van mensen om vrij en gelukkig te zijn.

God manifesteert zich in het verlangen naar vrijheid. Het verlangen naar Gods koninkrijk is de hunkering van de mens naar de ware grootheid en heiligheid van alle mensen.

En daarbij gaat het God niet om invloed of macht. Zijn koninkrijk is niet van deze wereld. Als al onze kleinkinderen van het geloof afvallen en geen opperwezen meer kennen, zal God niet schrikken. Het gaat hem niet om populariteit. God woont in de barmhartigheid.

Hij gaat gebukt onder onrecht. Hij is als het lam dat met Pasen wordt geslacht. 'Daar gaat het lam van God', zegt Johannes over Jezus, ik ben nog niet goed genoeg zijn knecht te zijn. Maar het is God wel te doen om mensen die zijn barmhartigheid gestalte geven, om mensen die zich elkaar aantrekken; mensen die elkaar helpen als ze ziek zijn, als ze eenzaam zijn, als ze vergiffenis nodig hebben.

Ook op deze plek en daarom ziet God graag dat mensen hier naar voren treden en zeggen daar wil ik aan meehelpen, geef mij maar een taak, ik wil hier paden naar echte menselijkheid recht maken.'